

Dračí válka

napsal Torhal Bjorik

dyž v meretickém věku Ysgramor poprvé vkročil na Tamriel, jeho lid s sebou přinesl náboženství, jež uctívalo zvířecí bohy. Jistí učenci se domnívají, že tito divoši ve skutečnosti uctívali stejné bohy jako my dnes, akorát jim přisuzovali podobu totemových zvířat. Zbožštili si jestřába, vlka, hada, mūru, sovu, velrybu, medvěda, lišku a draka. Dodnes můžete v odlehlých zákoutích Skyrimu čas od času narazit na rozbité pozůstatky kamenných totemů.

Nejdůležitější mezi všemi těmito zvířaty byl drak. V jazyce starých nordů se mu říkalo "dah-rak". Občas byl používán i výraz "dov-rha", není však známo, v jakém je toto jazyce ani z čeho se to vyvinulo. Tak či onak, žádné z těchto slov nesměl vyslovit nikdo jiný než dračí kněží. Na počest a pro potěchu draků byly budovány ohromné chrámy. Mnohé z nich přežívají dodnes v podobě zapomenutých rozvalin, kde straší draugirové a nemrtví dračí kněží.

Draci, jsouce draky, se role božských vládců nad lidmi zhostili s ochotou. Ostatně, copak nebyli stvořeni k obrazu Akatoshe? Copak nebyli v každém ohledu nadřazeni stádům drobných, křehkých bytůstek, které je uctívaly? V chápání draka se moc rovná pravdě. Draci měli moc, tím pádem to musela být pravda. Část své moci pak propůjčili dračím kněžím výměnou za absolutní poslušnost. A jelikož se draci nemohli obtěžovat s takovými malichernostmi, jako bylo osobní vládnutí lidem, panovali jejich jménem dračí kněží, jejichž moc se rovnala moci králů.

V Atmoře, odkud pocházel Ysgramor a jeho lid, vyžadovali dračí kněží placení tributu a sepsali řadu zákonů a příkázání, která zajišťovala mír mezi draky a lidmi. Kněží z Tamrielu nebyli zdaleka tak shovívaví. Není jisté, zda za tím stojí osobní vliv nějakého ctižádostivého dračího kněze nebo konkrétního draka, či zda to způsobila řada slabých králů, každopádně dračí kněží se zde chopili vlády a panovali se železnou pěstí. Zbytek obyvatel jim prakticky sloužil jako otroci.

Když se pak poddaní vzbouřili, dračí kněží na ně tvrdě udeřili. Důsledkem toho nedokázali kněží udržet lůzu na uzdě a vybrat náležitý tribut, což ponouklo draky k rychlé a nemilosrdné odplatě. Tak začala dračí válka.

Zprvu lidé umírali po tisících. Později, jak prozrazují prastaré spisy, se na stranu lidí přidalo i několik draků. Dnes se můžeme jen dohadovat, jaké k tomu měli důvody - kněží Devítky to vysvětlují tím, že zasáhl sám Akatosh. Od těchto draků se lidé naučili magii určenou k boji proti drakům. Karta se začala obracet a nyní umírali už i draci.

Válka to byla dlouhá a krvavá. Dračí kněží byli nakonec svrženi a draci byli zabíjeni doslova po houfech. Přeživší draci se rozutekli a usídlili se v místech, která byla od lidí dostatečně odloučená. Dračí kult však přežil a přizpůsobil se novým poměrům. Jeho členové budovali mohyly, ve kterých pohřbívali ostatky draků padlých ve válce. Utěšovali se při tom vírou, že jednoho dne se draci vrátí a odmění ty, kdo jim zůstali věrní.